

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 55124-11-25 מוצרי חשמל חצי חניס בע"מ נ' עיריית באר יעקב

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 9

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין

עיריית באר יעקב

המבקשת (הנתבעת)
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

מוצרי חשמל חצי חניס בע"מ

המשיבה (התובעת)
ע"י ב"כ עו"ד ק' מרזוק

החלטה

לפני בקשת הנתבעת להורות על העברת ההליך לבתי משפט השלום במחוז מרכז, וזאת לאור טענתה, כי בית משפט זה נעדר סמכות מקומית לדון בתביעה, בשים לב שמקום מושבה של הנתבעת במחוז מרכז.

התובעת הגיבה לבקשה, אלא שבתגובה נפלו כשלים מהותיים, היות שנערכה על-ידי "בינה" מלאכותית (AI), והתובעת הפנתה לתקנות שאינן קיימות. בסופו של יום לאחר שניתנו החלטות נוספות, והתובעת הגישה תגובות נוספות שגם בהן כשלים, הודיע התובעת, כי היא מסכימה להעברת מקום הדיון, ולטענתה הסמכות המקומית נתונה לבית משפט השלום ברמלה, ועל-כן יש להורות על העברת הדיון לבית משפט זה.

טרם אדון בכשלי התובעת, יש לומר, כי לא ניתן להורות על העברת הדיון לבית משפט השלום ברמלה, וזאת בהעדר תניית שיפוט ייחודית, היות שהסמכות נתונה לכלל בתי המשפט במחוז מרכז. לפיכך, לאור הסכמת התובעת, אני מורה על העברת ההליך לבתי המשפט השלום במחוז מרכז.

החלטתי זו תובא לעיונו של נשיא בתי משפט השלום במחוז מרכז, על מנת שיקבע את המותב שידון בהליך.

אשר לכשלי התובעת יש לומר, כי בתגובה לבקשה להעברת מקום הדיון בשל חוסר סמכות מקומית, הוגשה על-ידי התובעת, באמצעות באת כוחה, תגובה שלא נערכה על-ידה ולא נבדקה על-ידה ואינני מקבל את הטענה, כי מדובר בטעות אנוש. מדובר בתגובה שהתובעת מודה, כי נערכה באמצעות "עזר משפטי חיצוני", שב"סיועו" הגישה התובעת טיעון משפטי על יסוד תקנות שאינן קיימות.

גם לאחר שהוריתי לתובעת להגיש את הפרסום הרשמי של התקנות אליהן הפנתה, לא חזרה בה התובעת מן הטיעון השגוי, והפנתה לסעיף 3 לתקנות סדר הדין האזרחי, שאיננו עוסק בשאלת הסמכות המקומית לדון בתביעה. כך גם בתגובה הנוספת מיום 13.04.2026.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 55124-11-25 מוצרי חשמל חצי חנים בע"מ נ' עיריית באר יעקב

תיק חיצוני:

היה מצופה, כי לאחר ההחלטה הראשונה שניתנה, תערוך התובעת בדק משמעותי של טענותיה, אך התובעת שבה על הטיעון השגוי, שנשען על "עזר משפטי חיצוני" כהגדרת באת כוחה.

רק לאחר שביקשתי את תגובת התובעת, מדוע לא אטיל עליה הוצאות, הודתה התובעת, כי ערכה כתב טענות תוך שימוש ב"בינה" מלאכותית, תוך שבאת כוחה מתנצלת על המקרה, ומבקשת, כי ככל שיוטלו הוצאות, אלה יוטלו עליה ולא על מרשתה (התובעת).

בעע"מ 63194-08-25 נבו בן כהן נ' עיריית רמת גן (פורסם במאגרים משפטיים 22.03.2026) קבע בית המשפט העליון כך:

"הניסיון להטיל את האחריות לטעויות בכתבי בי-דין שמגיש עורך דין על גורמים אחרים – בין אם הם מתמחים הכפופים לעורך הדין המאמן, ובין אם הן מערכות טכנולוגיות של בינה מלאכותית – הוא ניסיון נואל, שיש לדחות מכל וכל. כבעל מקצוע אחראי עורך הדין באופן אישי לאיכות התוצר אשר יוצא תחת ידו, ואין הוא יוצא ידי חובתו בהסתמכו על אחר – בן אנוש או בינת מכונה."

התובעת הגישה תגובה שנערכה ללא בקרה באמצעות כלי משפטי מחשובי, ויש לדחות את הטענה, כי מדובר ב"טעות אנוש". בנסיבות אלה, אילו חזרה בה התובעת מייד בסמוך לאחר החלטת בית המשפט, אזי היה מקום להטיל עליה הוצאות באופן מתון, ואולי אף להימנע מכך. אלא שהתובעת שבה והגישה שתי תגובות נוספות, שברור שגם בהן נעזרה בבינה מלאכותית, ועל-כן יש להטיל עליה הוצאות משמעותיות.

לא מצאתי מקום לחייב את באת כוח התובעת, היות שפעלה כשלוחה של התובעת, ולא מצאתי שמתקיימות נסיבות חריגות, כדרישת סעיף 151(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, המצדיקות חיוב בא כוחו של בעל הדין.

לאור המפורט, התובעת תשלם הוצאות לאוצר המדינה בסך של 5,000 ₪, בשל הגשת תגובות ערוכות בבינה מלאכותית.

המזכירות תודיע לצדדים, תעביר ההחלטה לעיונו של כב' נשיא בתי משפט השלום במחוז מרכז מ' מזרחי, ותעביר ההליך למזכירות בתי משפט השלום במחוז מרכז.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"ו, 27 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט

